

Valtuutettu Pirjo Rinne

Valtuustoaloite nro 38 vuodelta 2016.

Ensimmäiseksi kiitos siitä, että aloitteeni käsiteltiin näinkin kohtuullisessa ajassa.

Arvoisa puheenjohtaja

Harvat tässä salissa ovat tekemisissä vammaisten kuntalaisten kanssa. Se on hyvin ymmärrettävää, onhan kyseessä erittäin pieni erityisryhmä turkulaisia.

Itse jouduin tutustumaan asiaan vääjäämättä vuonna 1972, kun veljeni vammautui ison aivoleikkauksen jälkeen.

Tapahtunut ohjasi minun elämäni voimakkaasti. Se ohjasi sitä niin, että huomenna tiistaina jään eläkkeelle työstä vammaisten parissa.

Olen työskennellyt koko työurani 43 vuotta eri vammaispalvelun tehtävissä, enimmäkseen fysioterapeuttina.

Olen ollut mukana myös eri vammaisjärjestöjen kautta parantamassa Suomen vammaislainsäädäntöä. Se taistelu on vieläkin kesken, vaikka kesäkuussa 2016 saavutettiin yksi merkkipaalu: Suomi ratifioi yhtenä Euroopan viimeisenä valtiona YK:n vammaisoikeuksien asiakirjan.

Artiklan 19 mukaan vammainen itse päättää asumisestaan, eikä ole velvollinen käyttämään ennalta määrättyjä asumisjärjestelyjä. Sopimuksessa korostetaan voimakkaasti vammaisen ihmisen osallisuutta kaikessa päätöksenteossa.

Turku on kilpailuttanut vammaisten asumista edellisen lainsäädännön aikana. Jokainen kilpailutus on merkinnyt vammaiselle ja hänen omaiselleen ylimääräistä huolta. Kaupungille kilpailutus tuottaa äärettömästi virkamiestyötä, nyt vielä enemmän, kun asukkaiden kuulemiset on järjestettävä.

Mikään lainsäädäntö ei pakota Turkuja kilpailuttamaan asumispalveluja. Kilpailutuksella ei myöskään saavuteta mitään taloudellista hyötyä, koska kilpailua markkinoilla ei juuri ole.

Kilpailutuksesta luopuminen on kunnianosoitus kehitysvammaisille kuntalaisille ja heidän oikeudestaan päättää omasta asumisestaan.

Ehdotan, että aloite palautetaan uuteen valmisteluun, siten että valmistellaan kilpailutuksesta luopuminen, sen edut ja haitat. Tässä vastauksessa tähän kysymykseen ei vastattu.

27.2.2017

Pirjo Rinne